

Odmev iz Afrike

Ilustrovan mesečnik
v prosepah afriških misijonov.

Izdaja:
Klaverjeva družba.

Upravništvo:
Ljubljana, Pred škofijo 8, II. nadstr.
Stane za celo leto K 1.50.

Odmev iz Afrike,

ilustrovan mesečnik v
prospeh afriških misijonov in v oproščenje zamorskih sužnjev.

Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Tiska se v slovenskem, poljskem, češkem, nemškem, francoskem, laškem, ogrskem, angleškem in portugalskem jeziku. Blagoslovljen po Piju X. Stane za celo leto K 1.50. Naroča se pod naslovom: Filijalka Družbe sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Pred škofijo 8, II. nadstropje; Trst, via Sanità 14.

Ljubljanski naročniki lahko dobivajo list v zakristiji cerkve presv. Srca Jezusovega, kjer se sprejemajo tudi novi naročniki.

Darovi se lahko pošiljajo tudi naravnost glavni voditeljici Klaverjeve Družbe, gospej grofici M. Tereziji Ledóchowski, Rim via dell'Olmata 16.

Vsebina številke meseca listopada:

Dve procesiji. — Tsumeb. — Misijonska pisma — Zapiski Družbe sv. Petra Klaverja. — Listnica.

Sliki: Gomila O. Lauer, O. M. I. pri Andara (Okawango) — Cerkev sv. Barbare v Tsumeb.

Darovi

od dne 1. do 31. velikega srpana 1914.

Za afriške misijone: Dimnikar 1 K, po nabiralniku 40 v, po preč. župnijskem uradu Bočna 5 K, P. Trebec 1 K, po A. Horvath 30 v, I. Pačsteber 50 v, N. N. 50 v, M. Krašovce 1 K, F. Koračin 10 K, preč. g. župnik M. Krejčí 5 K, P. Krušič 50 v, Neimenovana 10 K, N. N. 1 K, I. Meula 2 K, I. Budal 1 K 50 v, J. Ojsteršek 2 K.

Za sv. maše: J. Krošel 4 K, A. Solar nabrala 16 K, A. Horvath nabrala 21 K, Rozman 3 K.

Za stradajoče: M. Kokalj 2 K, Horvath A. M. in A. 70 v.

Za gobovce: K. Trink nabrala 11 K 30 v.

Za odkup sužnjev in botrinski darovi: F. Kurant prispevek za odkup in botrinski dar dečka na ime Jožef 30 K, za sliko krščanca 20 K, † H. Debevc prispevek za odkup in botrinski dar dečka na ime Alojzij 25 K, M. in M. Keržič za svoje krščence 9 K.

Za kruh sv. Antona: J. Krošel 5 K, po I. Resnik 1 K, Z. 6 K, M. Marin 2 K, po nabiralniku 2 K 60 v, M. Mušič 10 K, M. Pikec, 3 K, J. Komatar 1 K, J. Eših 3 K 50 v, Horvath J. 1 K, A. Trpoča 1 K, J. Gyerič 1 K, J. Vojkovič 2 K, H. Kastelic 1 K, po F. Kupčiču nabrano od dobrotnikov iz Celja 8 K 20 v, A. Kac, 4 K, J. Dreo 2 K, Neimenovana 40 v, N. N. 4 K, F. Ziemperger 1 K, J. Wochinz 5 K, Terjašek 2 K, preč. g. J. Palir 1 K, M. Narobe 40 v, Čadež 2 K, M. Kaplan 2 K, Dolinšek V. 3 K, Dolinšek B. in N. 3 K, Dolinšek F. 1 K, I. Igljč 1 K 20 v, M. Vogl 5 K, M. Morč 1 K, L. Žontar 40 v, Anderwald-Pavlovec 5 K, J. Eših 5 K, Kompara 80 v.

Za Klaverjev vinar: nabrano v tobačni tovarni po Končan 7 K 2 v

Gomila O. Lauer-a O. M. I. pri Andarao (Okawango N. J. Z. — Afrika.)

Dve procesiji.

Mrtvi so! — Ranjeni so!

Dve velikanski procesiji je povzročila strašna svetovna vojska, vijeta se v dolgih, dolgih vrstah, — vedno dohajajo nove množice — a ni videti konca!

Prva procesija: Prevozi ranjencev; tu težko ranjeni v avtomobilih in nosilnicah, — tam lahko ranjeni z obvezanimi udi v cestnih železnicah in vozovih pomikajo se proti odločenim prostorom, bolnišnicam in lazaretom. Množica jih prijazno pozdravlja; žene in dekleta jih obkolijo, prinašajoč vrlim brambovcem očetnjave raznega okrepčila. V bolnišnicah in lazaretih ranjene vojake ljubeznjivo sprejmejo v oskrbo redovnice in gospe rdečega križa. In kar se godi danes, godilo se bo tudi jutri, pojutrajšem, eden, dva, tri mesece — stokanje in vzdih ranjencev ne bodo utihnili! Pač pa polagoma umolkne vriskajoča množica. Prestrašeno se začno ljudje vpraševati: „Kako dolgo še? Kaj nam še prineseo ti globoko resni časi? Lakoto, kugo? — Kako dolgo še?“ — Ne vprašuje pa tako usmiljenka v bolnišnici. Neutrudno

hiti od bolnika do bolnika; čim več ranjencem zamore pomagati, tem srečnejša se čuti v svojem poklicu. Tudi svetne strežnice vstajajo pogumno na svojem mestu. In ponosno se sliši klic o dobrih bolniških strežnicah.

O kako radi bi mnogi delovali za blagor očetnjave: osiveli starčki in mamice, žene in dekleta, — končno tisoče Bogu posvečenih devic v strogih redovih.

Vi vsi, ki bi radi svoje moči posvetili domovini, pogledajte drugo procesijo! Nevidna je telesnim očem, a vidimo jo z očmi vere: dolga, nepregledna vrsta duš in — nebesa široko odprta! Eden del procesije hiti naravnost skozi rajska vrata in se pridruži angelskemu petju. Padli so kot mučenci za sveto vero v boju proti njenim nasprotnikom. Mučeniški venec je njih delež. Oni ne potrebujejo naše pomoči.

Toda drugi del procesije, ki je morda številnejši od prvega in četudi si je v svesti zveličanja, — ker dobro pripravljene so šli na bojišče — potrebujejo še naše pomoči.

Prostovoljno, vneti ljubezni do Najvišjega, so se podali v očiščevalni ogenj božjega usmiljenja. Kdo bo lajšal njihove muke? Kdo jih rešil iz vic?

Možje, žene, mladenke in otroci! Ni vam dano, služiti prvi procesiji, toraj pridružimo se drugi! Tu so vaši ranjenci. Tu je polje vašega delovanja, tem skazujte svojo ljubezen! Ne vidi sicer svet vašega delovanja, a vidi je Bog, drago je Srcu Jezusovemu. Vsako dobro delo, vsaka žrtev, storjena iz tega namena, bo dušam v veliko tolažbo. Molimo! Dajajmo miloščino [tudi za misijone!] Vpišimo naše sorodnike in prijatelje, ki so padli na polju slave, v „Mašno zvezo“ v prid afriškimi misijonom. S tem zagotovimo njim letno 300 sv. maš. Kolika pomoč trpečim dušam! — Seznanimo z „Mašno zvezo“ tudi druge, zlasti sedaj v mesecu vernih duš. Dajmo brati sv. maše za naše padle junake [in če je damo brati misijonarjem, je naše dobro delo dvojne vrednosti!] Pridobivajmo odpustkov za-nje!

Storimo torej tako in tudi mi bodemo, čeprav na neviden način, sodelovali v velikem obsegu pri tej veliki pretresljivo-resni dvojni procesiji, katere je grozna svetovna vojska povzročila in koja more po Božji previdosti imeti le ta poslednji in veliki namen: večjo čast-božjo in zveličanje človeških duš.

Tsumeb,

na novo ustanovljena misijonska postaja.

(Spisal P. Schulte, O. M. I.)

Dokler niso iznašli bakra in ga začeli pridobivati, bil je Tsumeb komaj po imenu znan. Še le od l. 1906, ko se je odprla Otavi-ska železnica in se ustanovile bakrarne, se je ta kraj polagoma malo razvil in je postal sčasoma eno najznamenitejših mest južno-zapadne afriške nasebine.

Dasiravno pred sedmimi leti Tsumeb ni imel tega pomena kakor danes, vendar je prejšnji apostolski prefekt, P. Avguštin Nachtwey, O. M. I., že takrat videl njegov prihodnji razvitek in vsled tega nameraval tam ustanoviti misijonsko postajo. Toda pogajanja s takratnim ravnateljem rudarstva so ostala brezuspešna in tako se je odložila tudi ustanova katoliške misijonske postaje na poznejše čase.

Meseca prosinca 1910 pridem na svojem misijonskem popotovanju iz Grootfontein-a v Tsumeb. Tam sem izvedel, da se je število belih katoličanov jako pomnožilo, pa tudi domačih, se je precej tam naselilo, in kolikor mi je čas dopuščal, obiskujem katoličane. Posvetoval sem se z njimi, kje bi se našlo primerno mesto, da obhajam svete skrivnosti, in ker so mé dobri ljudje toliko prosili, obljubil sem jim, da pridem vsaki mesec v Tsumeb, dokler ne bo mogoče tam sezidati kapelice in pripraviti stanovanja za duhovnika. Ob enem sem se začel po naročilu veleč. gospoda prefekta na novo poganjati z ravnateljstvom, da nam prepusti nekoliko zemljišča za zidanje in da nam dovoli v Tsumebu prosto se gibati v našem poklicu. To se je meseca kimavca l. 1910 srečno dokončalo in ravnateljstvo rudarstva je darovalo kos zemlje katoliškemu misijonu.

Tako je odstranjen prvi zadržek, ki nam je branil ustanoviti misijonsko postajo v Tsumebu. Toda pride druga nadloga; glede denarja smo v taki stiski, da nam za zdaj še misliti ni na zidanje kapele v Tsumebu. Svojo obljubo moram pa držati in vsaki mesec romati iz Grootfonteina v Tsumeb, ali ta vožnja je predraga. K sreči služi misijonarjem za njihovo službovanje v oddaljenih krajih, kjer se nahajajo domačini, voziček, ki ga osli vlečejo, in s tem sem tudi jaz vozil v Tsumed. Od Grootfonteina do Tsumeda je 70 kilometrov, in za to pot, dasiravno je jako slaba, potrebujejo dobre živali komaj 7 — 8 ur. Ne vem, če bi se našle, tam v moji stari domovini, kje tako slabe poti, kakor so tukaj. Zdaj se je treba ogibati velikih kamenov, zdaj ostankov posekanih dreves, ki ležijo na cesti, zdaj se zagazi v kup peska,

sedaj zopet v veliko brazdo, ki so jo izkopali nalivi i.t.d. Da bi se le dalo vsemu umakniti! Umakneš se enemu, že si v drugem; komaj si se umaknil prvemu hlotu, že se ti koló v drugega zadeva. Zlasti pa sta dve mesti med Grootfonteinom in Tsumebom, ki jih moj črni strežnik prav dobro pozna; imenuje jih „veliki in mali pekel v Nosibu“.

Tsumeb, zadnja postaja Otavi-ske železnice, nima posebno ugodne lege, ker ga od vseh strani obdajajo visoke gore in pogorja, manjka mu onih prijetnih, hladilnih vetrov; vsled tega prebivalci veliko trpe od južne vročine. Poprej je bil Tsumeb tudi na slabem glasu, toda v tem oziru je sedaj veliko boljše. Rudarsko društvo namreč si močno prizadeva in je z novimi napravami zdravstvene razmere kraja že precej zboljšalo. Tukaj živi zdaj okoli 3000 domačinov in kakih 350 naselnikov, ki so večinoma rudarji, rokodelci, trgovci. Katoliška občina šteje med belimi 178 duš, naši sv. veri z večino zvesto udanih. Izmed domačih jih pa pripada kakih 500 protestantovski misiji, katera je bila že pred sedmimi leti tu ustanovljena; do sedaj jih je prestopilo 32 k krščanski veri. Upam, da bomo prej ali pozneje zraven bele občine dobili tudi znatno občino črnih. Vsaka nova ustanovitev ima svoje težave, tako tudi naša.

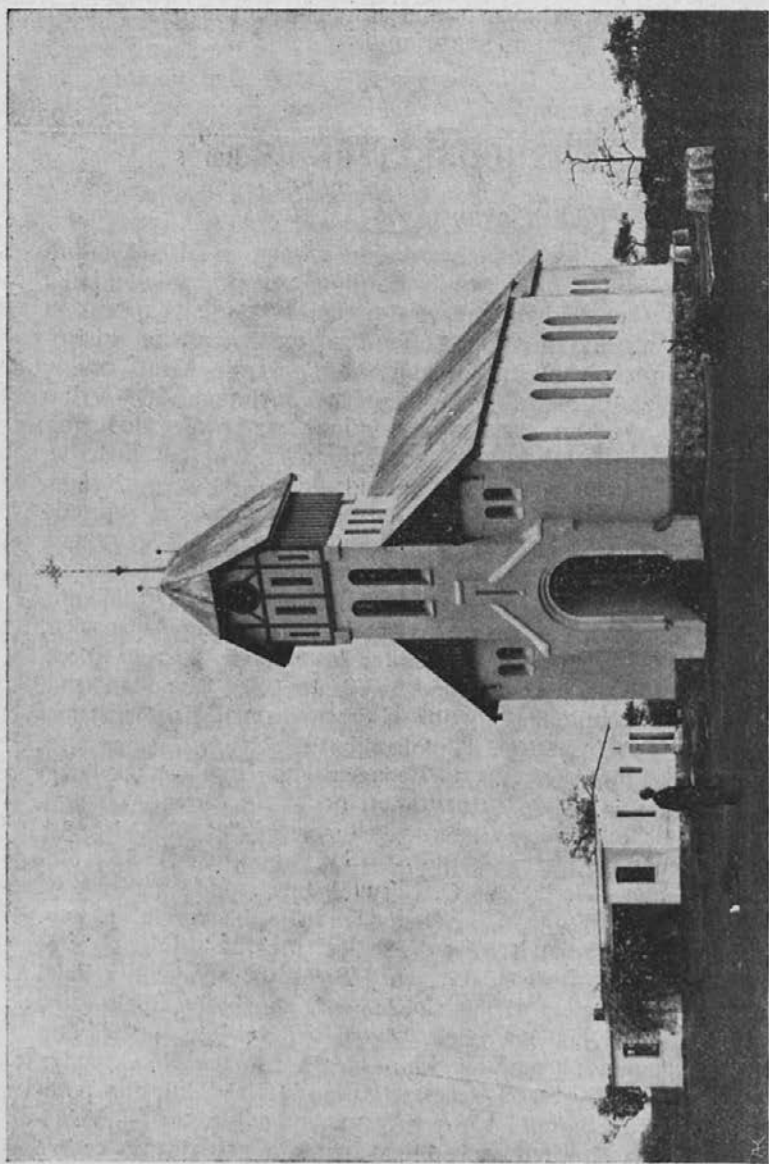
Toda ne prenačimo se. Slednjič, ko sem že 3^{1/2} leta skoraj vsaki mesec zahajal v Tsumeb, mogli smo se lotiti zidanja cerkvice, ker se je med tem časom v ta namen nabralo krog 6000 mark, in sicer deloma po miloščini dobrosrčnih misijonskih prijateljev, deloma je dar rudarskega društva.

Od 1. velikega travna preteklega leta živim v Tsumebu. Stanoval sem iz početka v najeti hiši, dokler mi niso naši vrli bratje lajiki in črni zidarji priproste hišice sezidali. Potem pa le hitro kapelo zidati, da jo more 7. grudna t. l. veleč. P. prefekt blagosloviti na čast sv. Barbare, patrone rudarjev.

Lepa cerkvice je sicer gotova, ali od znotraj je še siromašna in vsa gola. Oltar sem seboj prinesel iz Grootfonteina, da morem vsaj božjo službo opravljati. V tem obstoji vsa sedanja cerkvena oprava. Bralci „Odmeva“ naj mi tedaj nikar ne zamerijo, ako se jim danes zopet predstavim kot berač in jim toplo priporočam opravo nove kapele v Tsumebu.

Pozneje, kadar namreč prestanemo deževne mesece, mislim zidati cerkvico v Grootfonteinu in upam, da se mi bo slednjič tudi še ta želja izpolnila. Tudi za Grootfontein ponižno prosim podpore, manjkajo še velike svote, da bodo vsi stavbeni dolgovi izplačani. Zidanje zahteva v Afriki mnogo denarja, o tem sem se tu v Tsumebu na novo prepričal.

Zagotavljam pa blage dobrotnike, katerih darove sem z resnično hvaležnim srcem sprejel, da se jih vsi, beli in

Cerkev sv. Barbare v Tsumebu, N. J. Z.-Afrika.

črni, stari in mladi, pri sveti maši in zunaj svete maše v svojih molitvah vedno spominjamo in jim svojo dolžno hvaležnost pred Bogom skazujemo.

Misijonska pisma.

(Od 1. avgusta do 25. sept.)

V našo veliko tolažbo poštno zveze v Afriko, kljub svetovni vojski še na mnogih krajih obstojijo, tako, da je došlo tudi v preteklem mesecu precejšno število pisem in poročil od afriških misijonov. Tudi od naših, raznim misijonom poslanih pisem in dopisnic, so se vrnilo samo one v Nemško Vzhodno-Afriko in Nemško Južnozahodno-Afriko poslane z opombo „se zaradi vojske ne more dostaviti. Retour. (nazaj)!“ Druge so skoraj gotovo svoj cilj dosegle.

Došla so tale pisma: O Cancelli, Soanda, Portug. Kongo, 12. jul. — O. Häfliger, O. S. B., Madibira, 23. jun. (potrdilo poštnega zavitka iz Zug-a). — O. Alahievicz, C. S. Sp., Sierra Leone, 18. jul. — O. Limbrok, Boroma, 18. jul. [nepričakovano ustavljena letna vladna podpora; najhujša sila!] — O. Apollonio, O. Cap. Lagenu. — Sestr. Berlmans, Amparibé, Madagaskar, 28. jul. — Syhes, S. J. apost. prefekt, Bulava, 28. jul. [prosi tiskanje male knjižice v Sindebele-jeziku]. — O. Marehand, O. F. S. Port Nolloth, 23. jul. — Sr. Kapistran, Fr. Magalama, 12. jul. — O. Cox, O. M. T., Johannisburg, 25. jul. — O. Corre, O. S. Spr., Libreville, 22. jul. [prosi za potrebne reči za božjo službo, denar za odkup sužnjeve i. t. d. — Sr. Jérôme, Loango, 16. jul. — O. Lammer, C. S. Rp., Curyama (Zansibar), 19. jul. [prosi posebno za oltarno perilo]. — O. Patron, C. S. Sp., Mocerindi, Gabun, 10. jul. — O. Lezoge, apost. prefekt, Konakry, 27. jul. — Vallat, O. M. I., Massabiella, Basuto dežela, 1. avg. — Knypers, Bavanja, Nemška Vzhodna-Afrika, 23. jul. — Škof Delalle, O. M. I., Durban, 12. avg. [„Srčno sočustvujemo z Vami zaradi britkosti, katere so Vas zadele. Vaša Družba bo trpela vsled tega, a tudi mi bodemo trpeli. Zgodi naj se volja božja. Bog Vam daj pogum in moč ter varuje Vaše naprave!“] O. Mayr, misijon sv. Jožefa, Swaci dežela, 10. avg. [„Kako žalostna poročila prihajajo iz Evrope! Uboga Avstrija, ubogi cesar! — Veleč. o. superior A. M. Gratl sam pridno pomaga pri zidanju cerkve v Mbabani ter upa, da bo v enem mesecu pod streho.“] — O. Bantin, apost. prefekt, Betafo, 21. jul. — O. Teixeira, O. Fr. M., Beira, 5. avg. [prosi za 1000 intencij [sv. maš]. O. Doppler, C. S. Sp., Kimbenca, 15. jul. [prosi za intencije in se zahvaljuje

za prenosni oltar]. O. Hätzeneker, O. F. S., Luderichbucht, 20. jul. — Texeira, O. F. M., Beira, 17. avg. — F. Krolikowski, O. F. S., apost. prefekt, Hairahabis, 25. jul. [prosi za svetinjice in modre „trakove“ za „Marijine otroke“, za denar za ustanovitev nove misijonske postaje Srca Jezusovega v Maltahöhe in za intencije. — Sr. Marcela, Kumuli, 26. jul. — Sr. Eleonora, O. S. D., King Williamstrowm, 20. avg. [ravno je prišla brzojavka s poročili o smrti sv. Očeta Pija X., kar nas je globoko užalostilo. — Strah in sočutje nas navdaja zaradi Evropske vojske. Tukaj molimo brez prestanka*]. O. Stamm, Kissi, 3. avg. — O. Kraupa, S. I., Katondue, 21. jul. — O. Gruson, apost. prefekt, Adi-Caieh [se zahvaljuje za prejetih 3000 fr. za stradajoče]. O. Beducshi, F. C. I., Gulu, 4. avg. [strašna stiska, brez vseh denarnih sredstev].

Zapiski Družbe sv. Petra Klaverja.

Rim. V četrtek, dne 3. kimavca. V cerkvi sv. Vida, ne daleč od cerkve Marija Maggiore se je opravila slovesna maša zadušnica za umrlega sv. Očeta Pija X., katero je dala služiti Družba sv. Petra Klaverja v znak njene hvaležnosti do umrlega. Veliko vernikov se je združilo z nami v iskreni molitvi, zlasti prijatelji misijonov in častilci umrlega „svetnika“, kakor ga tu vsi imenujejo.

V sredo, 26. vel. srpana. Monsignor Maks Sedfaoui, škof v Minia, apostolski administrator koptiško-katoliškega patrijarhata, je obiskal našo glavno hišo. Prečast. gospod se mudi v Rimu s svojim generalnim vikarjem in želi počakati volitev novega sv. Očeta. Priporoča svoj misijon naši generalni voditeljici, katere pa žal ta čas ni bilo v Rimu.

6. 7. in 8. kimavca se je vršila tიდnevnicna Klaverjeva Družba v „Gesù“, katere se je udeležilo mnogo ljudstva. Na praznik sv. Petra Klaverja je daroval sveto mašo oče provincijal Turcki, družbe Jezusove, na oltarju svetega Ignacija, na katerem oltarju je bila izpostavljena relikvija sv. Petra Klaverja. Pred sv. obhajilom je navdušeno govoril navzočim o pomenu presvetega Zakramenta v življenju apostolov Jezusovih. — Klaverjeva Družba in misijoni so zopet pridobili, novih prijateljev.

V soboto 19. kimavca. Dva velika gosta, preč. oče general oblatov svetega Frančiška Saleškega in njegov duhovni sin, murg. Simon, apost. vikar Oranje-reke, sta želela obiskati našo generalno voditeljico ter sta zelo obžalovala, da je nista našla doma. Oba prečastita gospoda sta govorila o preteči vojski med afriškimi urojenci, ki se utegnejo pridružiti belokožcem. — Iz

tega zamore postati grozna moritev, ena strašnih posledic, ki je nastala iz sovraštva belokožcev med seboj.

Marija Sorg. 15. kimavca. V bolnišnicah in lazaretnih v Solnogradu se dele ranjenim vojakom kot berilo naši misijonski časniki in brošure. Vrli branbovci domovine, zlasti ogrski in različnih slovanskih narodnosti, željno segajo po tem berilu. O enako živahni delavnosti poročajo naše podružnice na Dunaju, Krakovem, Pragi itd. Velika tolažba za nas, vsaj na ta način pomagati našim misijonom in vrlim junakom!

27. listopada. Po posredovanju naše generalne voditeljice je v frančiškanski cerkvi na oltarju sv. Ane izpostavljena velika slika Matere Božje Czenstochowske [glej Odmev št. 10, stran 129], pred katero gore sveče, zlasti pri večerni pobožnosti, ki se opravlja za zmago verne armade. Legenda pravi, da je izvorno sliko naslikal sv. evangelist Lukež. Naj bo temu kakorkoli, gotovo je, da se je blažena Devica Marija po tej podobi vsikdar skazala kot mogočna pomočnica kristjanov in zlasti ob času vojske čudežno pripomogla do zmage; tako pod kraljem Kazimirjem Velikim in Ladislavom, v petnajstem stoletju proti neusmiljenemu husitovskemu vojskovodju Žiški in v 17. stoletju proti sovražnim Švedom. V zahvalo za mnogokratno čudežno varstvo Matere Božje, katero je skazovala krščanskim vojskam, je zaukazal papež Klemen XI. slovesno kronati čudodelno podobo Czenstochowsko, kar se je zgodilo 8. kim. 1717. Dal Bog, da se najde tudi v Solnogradu, zlasti v sedanjem žalostnem vojskinem času, prav mnogo zapupnih častilcev „črne Matere božje“ Czenstohovske, in da se Ona skaže kot „Naša ljuba Gospa zmagovalka“ nad mnogimi našimi sovražniki. Saj je tudi blagor misijonov odvisen od zmage, ali poraza.

➤ ➤ ➤ ➤ ➤ Listnica. ➤ ➤ ➤ ➤ ➤

Baronici B. Vedeli bi radi, če naša glavna voditeljica sv. Očeta Benedikta XV. osebno pozna, in če je Družbi sv. Petra Klaverja naklonjen. Poročam Vam, da je bila naša generalna voditeljica v decembru 1912 od takratnega nadškofa v Bologni, ko se je mimogrede mudil v Rimu, sprejeta v avdijenci ter tako imela priliko spoznati njegovo izredno ljubeznivost in dobrotljivost. Seveda je imela s seboj najboljše priporočilo, namreč lastnoročno pismo sv. Očeta Pija X., ki se v slovenski prestavi glasi takole: „Preč. Msgr. Della Chiesa, nadškofu v Bologni, najtopleje priporoča dobro grofico Marijo Terezijo Ledóchowsko in njeno Družbo sv. Petra Klaverja za afriške misijone ter bo milost, katero bo izkazal prejimenovanil zasluženi ustanovitejici in voditeljici svete naprave, tako cenil, kot bi se njemu sa^o memu izkazala. V Vatikanu, 7. novembra 1912. Pij. P. P. X.“ —

Msgr. Della Chiesa se je takrat pristrčno zahvalil naši glavni voditeljici za dragocene autofraf (lastnoročno pismo).

Gotovo ga še Benedikt XV. poseda in njegov syeti predhodnik bô skrbel, da bo isti tudi v prihodnje Družbi v korist.

Za mašno zvezo: Poslano v Ljubljano od posameznih udov 3 K; nabrano po: I. Resnik 3 K, M. Šestak 10 K, M. Jordan 3 K, I. Cvetek 2 K, Lasnik 2 K, H. Trobina 9 K, po preč. g. J. Omahna 2 K, Rode 2 K, A. Horvath 8 K, A. Solar 6 K.

Prispevki k zgradbi kat. cerkva in kapelic v Afriki (Duhovna udeležba evharističnega kongresa v Lurdu): A. Horvath nabrala 5 K 50 v, A. Solar nabrala 6 K 20 v, K. Trink nabrala 6 K 60 v, A. M. in B. Terjašek 5 K.

Podporniški prispevki: F. Kurant 2 K, preč. g. Marzidovšek 2 K.

Skupna vsota 365 K 52 vinarjev.

Poslano v predmetih: Neimenovana: 1 srebrno žepno uro, A. Erjavec: 12 žepnih rut kot darilo preč. g. misijonarju; P. Ernst, O. F. nabral mnogo rabljenih znamk in štanjola.

V molitev se priporoča: St. M. V., F. B.

Popolni odpustek,

ki ga lahko dobijo udje Družbe sv. Petra Klaverja meseca listopada.

30. listopada, na god sv. apostola Andreja.

Pogoji: Vreden prejem zakramenta sv. pokore in presv. Rešnjega Telesa, obiskanje cerkve in molitev po namenu sv. očeta za razširjanje sv. vere.

Pogoj: Pongtis člankov iz „Odmeva“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov.

Opomba: Naznanila in prispevki za mašno zvezo naj se naslovijo na:

Družba sv. Petra Klaverja:

Ljubljana, Pred Škofijo 8, II. nadstr.

Salzburg, Dreifaltigkeitsgasse, 12.

Mašna zveza

v korist afriškim misijonom
ustanovljena od Družbe sv. Petra Klaverja,
kanonično potrjena
od Nj. e. kardinala Respighi,
generalnega vikarja Nj. Svetosti, 8. maja 1908.

1. Mašna zveza v prid afriškim misijonom sestoji iz 300 sv. maš, ki se služijo vsako leto v kapeli sv. Petra Klaverja v glavni hiši Družbe sv. Petra Klaverja (sedaj v Rimu, via dell'Olmata 16.)
2. Mašna zveza ima dvojni namen:
 - a) da se vsi udje mašne zveze, zlasti ubožnejši udeležijo duhovnih zakladov omenjenih 300 sv. maš v življenju, kakor tudi po smrti.
 - b) da pridobi pomoči potrebnim afriškim misijonom nov vir denarnih dohodkov, kajti ves znesek, razun odbitka vsakoletnih 600 lir, ki jih dobi mašujoč duhovnik kot ustanovo, je povsem določen v prid afriškim misijonom.
3. Udje mašne zveze dajo enkrat za vselej miloščino v znesku 1 K.
4. Teh 300 sv. maš se bere na namen udov, za žive in mrtve.
5. V mašno zvezo se vpisujejo tudi otroci in umrli.
6. Vsak ud dobi v znamenje, da je sprejet, sprejemnico z znakom in podpisom glavne voditeljice Družbe sv. Petra Klaverja.

Prosi se, da se ta list izpolni in na enega spredaj stoječih naslovov pošlje!

Sprejemnica v mašno zvezo.

Št.	Krstno ime in priimek	Znesek	
1			
2			
3			
4			
5			
6			

Poslal (ime):

Kraj in pošta: